

Capitolul I. Dispoziții generale

Art. 1. [Domeniul de aplicare] Procedura generală prevăzută de prezenta lege se aplică următoarelor categorii de debitori aflați în stare de insolvență sau de insolvență iminentă, cu excepția celor prevăzuți la alin. (2)

lit. c) și d):

1. societățile comerciale;
2. societățile cooperative;
3. organizațiile cooperatiste;
4. societățile agricole;
5. grupurile de interes economic;
6. orice altă persoană juridică de drept privat care desfășoară și activități economice.

(2) Procedura simplificată prevăzută de prezenta lege se aplică debitorilor aflați în stare de insolvență, care se încadrează în una dintre următoarele categorii:

- a) comercianți, persoane fizice, acționând individual;
- b) asociații familiale;
- c)^[1] debitorii care fac parte din categoriile prevăzute la alin. (1) și îndeplinesc una dintre următoarele condiții:
 1. nu dețin nici un bun în patrimoniul lor;
 2. actele constitutive sau documentele contabile nu pot fi găsite;
 3. administratorul nu poate fi găsit;
 4. sediul nu mai există sau nu corespunde adresei din registrul comerțului;
- d) debitori care fac parte din categoriile prevăzute la alin. (1), care nu au prezentat documentele prevăzute la art. 28 alin. (1) lit. a)-f) și h) în termenul prevăzut de lege;
- e) societăți comerciale dizolvate anterior formulării cererii introductive;
- f) debitori care și-au declarat prin cererea introductivă intenția de intrare în faliment sau care nu sunt îndreptățiți să beneficieze de procedura de reorganizare judiciară prevăzută de prezenta lege.

Art. 2. [Scopul legii] Scopul prezentei legi este instituirea unei proceduri colective pentru acoperirea pasivului debitorului aflat în insolvență.

Art. 3. [Definirea unor termeni sau expresii] În înțelesul prezentei legi, termenii și expresiile de mai jos au următoarele semnificații:

1.^[2] *insolvența* este acea stare a patrimoniului debitorului care se caracterizează prin insuficiența fondurilor bănești disponibile pentru plata datorriilor certe, lichide și exigibile:

^[1] Partea introductivă a lit. c) și lit. d) de la alin. (2) al art. 1 sunt reproduse astfel cum au fost modificate prin art. I pct. 1 din Legea nr. 277/2009.

^[2] Pct. 1 de la art. 3 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. I pct. 1 liniuța a doua din Legea nr. 277/2009.

- a)^[1] insolvența este prezumată ca fiind vădită atunci când debitorul, după 90 de zile de la scadență, nu a plătit datoria sa față de creditor; prezumția este relativă;
- b) insolvența este iminentă atunci când se dovedește că debitorul nu va putea plăti la scadență datoriile exigibile angajate, cu fondurile bănești disponibile la data scadenței;

2. *averea debitorului* reprezintă totalitatea bunurilor și drepturilor sale patrimoniale – inclusiv cele dobândite în cursul procedurii insolvenței –, care pot face obiectul executării silite, în condițiile reglementate de Codul de procedură civilă;

3. *procedura colectivă* este procedura în care creditorii recunoscuți participă împreună la urmărirea și recuperarea creanțelor lor, în modalitățile prevăzute de prezenta lege;

4. *data deschiderii procedurii* reprezintă:

- a) în cazul cererii debitorului de deschidere a procedurii, data pronunțării încheierii prevăzute la art. 32 alin. (1);
- b) în cazul cererii creditorului de deschidere a procedurii, data pronunțării sentinței judecătorului-sindic, prevăzută la art. 33 alin. (4) sau (6);

5.^[2] *debitorul* este persoana fizică sau persoana juridică de drept privat, care face parte din una dintre categoriile prevăzute la art. 1 și care este în stare de insolvență;

6.^[3] prin *creditor îndreptățit să solicite deschiderea procedurii insolvenței* se înțelege creditorul a cărui creanță împotriva patrimoniului debitorului este certă, lichidă și exigibilă de mai mult de 90 de zile. Creditorii, inclusiv cei bugetari, vor putea solicita deschiderea procedurii insolvenței doar în cazul în care, după compensarea datoriilor reciproce, de orice natură, suma datorată acestora va depăși suma prevăzută la pct. 12;

7. prin *creditor* se înțelege persoana fizică sau juridică ce deține un drept de creanță asupra averii debitorului și care a solicitat, în mod expres, instanței să îi fie înregistrată creanța în tabelul definitiv de creanțe sau în tabelul definitiv consolidat de creanțe și care poate face dovada creanței sale față de patrimoniul debitorului, în condițiile prezentei legi. Au calitatea de *creditor*, fără a depune personal declarațiile de creanță, salariații debitorului;

8.^[4] *creditorul îndreptățit să participe la procedura insolvenței* este acel creditor care a formulat și căruia i-a fost admisă, total sau în parte, o cerere de înregistrare a creanței sale pe tabelele de creanțe contra debitorului

^[1] Lit. a) de la pct. 1 al art. 3 este reprodusă astfel cum a fost modificată prin art. I pct. 1 din Legea nr. 169/2010.

^[2] Pct. 5 de la art. 3 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. I pct. 1 liniuța a doua din Legea nr. 277/2009.

^[3] Pct. 6 de la art. 3 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. I pct. 2 din Legea nr. 169/2010.

^[4] Pct. 8 de la art. 3 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. I pct. 1 liniuța a doua din Legea nr. 277/2009.

întocmite în procedură și care are dreptul de a participa și de a vota în adunarea creditorilor, inclusiv asupra unui plan de reorganizare judiciară admis de judecătorul-sindic, de a fi desemnat în calitate de membru al comitetului creditorilor, de a participa la distribuțiile de fonduri rezultate din reorganizarea judiciară a debitorului sau din lichidarea averii debitorului, de a fi informat ori notificat cu privire la desfășurarea procedurii și de a participa la orice altă procedură reglementată de prezenta lege. Au calitatea de creditor îndreptățit să participe la procedura insolvenței, fără a depune personal declarațiile de creanță, salariații debitorului;

9. *creanțele garantate* sunt creanțele persoanelor care beneficiază de o garanție reală asupra bunurilor din patrimoniul debitorului, indiferent dacă acesta este debitor principal sau terț garantat față de persoanele beneficiare ale garanțiilor reale;

10. *creanțele salariale* sunt creanțele ce izvorăsc din raporturi de muncă între debitor și angajații acestuia. Aceste creanțe sunt înregistrate din oficiu în tabelul de creanțe de către administratorul judiciar/lichidator;

11. *creanțele bugetare* reprezintă creanțele constând în impozite, taxe, contribuții, amenzi și alte venituri bugetare, precum și accesoriile acestora;

12.^[1] *valoare-prag* reprezintă cuantumul minim al creanței, pentru a putea fi introdusă cererea creditorului. Acesta este de 45.000 lei, iar pentru salariați, de 6 salarii medii brute pe economie/pe salariat;

13. *creditorii chirografari* sunt creditorii debitorului care nu au constituit garanții față de patrimoniul debitorului și care nu au privilegii însoțite de drepturi de retenție, ale căror creanțe sunt curente la data deschiderii procedurii, precum și creanțe noi, aferente activităților curente în perioada de observație;

14. *activitățile curente* reprezintă acele fapte de comerț și operațiuni financiare propuse a fi efectuate de debitor în perioada de observație, în cursul normal al comerțului său, cum ar fi:

- a) continuarea activităților contractate, conform obiectului de activitate;
- b) efectuarea operațiunilor de încasări și plăți aferente acestora;
- c) asigurarea finanțării capitalului de lucru în limite curente;

15. *perioada de observație* este perioada cuprinsă între data deschiderii procedurii și data confirmării planului sau, după caz, a intrării în faliment;

16. *tabelul preliminar de creanțe* cuprinde toate creanțele născute înainte de data deschiderii procedurii curente, scadente, sub condiție sau în litigiu, acceptate de către administratorul judiciar în urma verificării acestora. În tabel vor fi menționate atât suma solicitată de către creditor, cât și suma acceptată și rangul de preferință. În cazul procedurii simplificate, în acest tabel se vor înregistra și creanțele născute după deschiderea procedurii și până la momentul intrării în faliment;

^[1] Pct. 12 de la art. 3 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. 1 pct. 2 din Legea nr. 169/2010.

17. prin *tabel definitiv de creanțe* se înțelege tabelul care cuprinde toate creanțele asupra averii debitorului la data deschiderii procedurii, acceptate în tabelul preliminar și împotriva cărora nu s-au formulat contestații în conformitate cu prevederile art. 73, precum și creanțele admise în urma soluționării contestațiilor. În acest tabel se arată suma solicitată, suma admisă și rangul de prioritate a creanței;

18. *tabelul suplimentar* cuprinde toate creanțele născute după data deschiderii procedurii generale și până la data începerii procedurii falimentului, acceptate de către lichidator în urma verificării acestora. În tabel vor fi menționate atât suma solicitată de către creditor, cât și suma acceptată și rangul de preferință;

19. *tabelul definitiv consolidat* va cuprinde totalitatea creanțelor ce figurează ca admise în tabelul definitiv de creanțe și cele din tabelul suplimentar necontestate, precum și cele rezultate în urma soluționării contestațiilor la tabelul suplimentar. În situația în care s-a dispus intrarea în faliment după confirmarea unui plan de reorganizare, urmează a se întocmi o variantă actualizată a tabelului definitiv consolidat, în concordanță cu programul de plată a creanțelor, cuprins în planul de reorganizare, și cu deducerea sumelor achitate pe parcursul desfășurării acestuia;

20. *reorganizarea judiciară* este procedura ce se aplică debitorului, persoană juridică, în vederea achitării datoriilor acestuia, conform programului de plată a creanțelor. Procedura de reorganizare presupune întocmirea, aprobarea, implementarea și respectarea unui plan, numit *plan de reorganizare*, care poate să prevadă, împreună sau separat:

- a) restructurarea operațională și/sau financiară a debitorului;
- b) restructurarea corporativă prin modificarea structurii de capital social;
- c) restrângerea activității prin lichidarea unor bunuri din averea debitorului;

21. *categoria de creanțe defavorizate* este prezumată a fi categoria de creanțe pentru care planul de reorganizare prevede cel puțin una dintre modificările următoare pentru oricare dintre creanțele categoriei respective:

- a) o reducere a cuantumului creanței;
- b) o reducere a garanțiilor sau a altor accesorii, cum ar fi reeșalonarea plăților în defavoarea creditorului;
- c) valoarea actualizată cu dobânda de referință a Băncii Naționale a României, dacă nu este stabilit altfel prin contractul privind creanța respectivă sau prin legi speciale, este mai mică decât valoarea la care a fost înscrisă în tabelul definitiv de creanțe;

22. prin *program de plată a creanțelor* se înțelege tabelul de creanțe menționat în planul de reorganizare care cuprinde cuantumul sumelor pe care debitorul se obligă să le plătească creditorilor, prin raportare la tabelul definitiv de creanțe și la fluxurile de numerar aferente planului de reorganizare, și care cuprinde:

a) cuantumul sumelor datorate creditorilor conform tabelului definitiv de creanțe pe care debitorul se obligă să le plătească acestora;

b) termenele la care debitorul urmează să plătească aceste sume;

23. prin *procedura falimentului* se înțelege procedura de insolvență concursuală colectivă și egalitară care se aplică debitorului în vederea lichidării averii acestuia pentru acoperirea pasivului, fiind urmată de radierea debitorului din registrul în care este înmatriculat;

24. *procedura generală* reprezintă procedura prevăzută de prezenta lege, prin care un debitor care îndeplinește condițiile prevăzute la art. 1 alin. (1), fără a le îndeplini simultan și pe cele de la art. 1 alin. (2), intră, după perioada de observație, succesiv, în procedura de reorganizare judiciară și în procedura falimentului sau, separat, numai în reorganizare judiciară ori doar în procedura falimentului;

25.^[1] *procedura simplificată* reprezintă procedura prevăzută de prezenta lege, prin care debitorul care îndeplinește condițiile prevăzute la art. 1 alin. (2) intră direct în procedura falimentului, fie odată cu deschiderea procedurii insolvenței, fie după o perioadă de observație de maximum 50 de zile, perioadă în care vor fi analizate elementele prevăzute la art. 1 alin. (2) lit. c) și d);

26.^[2] *administratorul special* este reprezentantul desemnat de adunarea generală a acționarilor/asociațiilor debitorului, persoană juridică, împuternicit să efectueze în numele și pe contul acestuia actele de administrare necesare în perioadele de procedură când debitorului i se permite să își administreze activitatea și să le reprezinte interesele în procedură pe perioada în care debitorului i s-a ridicat dreptul de administrare. Adunarea generală a acționarilor, asociațiilor sau membrilor persoanei juridice va fi convocată de administratorul judiciar ori de lichidator pentru desemnarea administratorului special, în termen de maximum 10 zile de la deschiderea procedurii sau, după caz, de la ridicarea dreptului debitorului de a-și administra averea. Adunarea generală va fi prezidată de administratorul judiciar sau de lichidator, după caz. Dacă adunarea asociațiilor/acționarilor convocată conform prezentului punct nu desemnează un administrator special, debitorului i se va ridica dreptul de administrare, dacă acesta nu a fost ridicat, iar debitorul, respectiv asociații/acționarii sunt decăzuți din drepturile recunoscute de procedură și care sunt exercitate prin administrator special. Dacă un administrator special nu a fost desemnat, pentru soluționarea acțiunilor prevăzute la art. 46 și a celor reglementate de art. 79 și 80, debitorul va fi reprezentat de un curator special desemnat dintre organele de conducere statutare aflate în exercițiul funcțiunii la data deschiderii procedurii. Desemnarea se va face de către judecătorul-

[1] Pct. 25 de la art. 3 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. I pct. 2 din Legea nr. 169/2010.

[2] Pct. 26 de la art. 3 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. I pct. 2 din Legea nr. 169/2010.

sindic în camera de consiliu și fără citarea părților. În cazul în care ulterior adunarea asociațiilor/acționarilor alege un administrator special, acesta va prelua procedura în stadiul în care se găsește la data desemnării;

27.^[1] *administratorul judiciar* este persoana fizică sau juridică compatibilă, practician în insolvență, autorizat în condițiile legii, desemnat să exercite atribuțiile prevăzute la art. 20 în perioada de observație și pe durata procedurii de reorganizare; reprezentantul S.P.R.L. sau I.P.U.R.L. va trebui să îndeplinească condițiile prevăzute mai sus;

28. *lichidatorul* este persoana fizică sau juridică, practician în insolvență, autorizat în condițiile legii, desemnată să conducă activitatea debitorului și să exercite atribuțiile prevăzute la art. 25 în cadrul procedurii falimentului, atât în procedura generală, cât și în cea simplificată;

29.^[2] *Buletinul procedurilor de insolvență* este publicația editată de Oficiul Național al Registrului Comerțului, care are drept scop publicarea citațiilor, convocărilor, notificărilor și comunicărilor actelor de procedură efectuate de instanțele judecătorești, administratorul judiciar/lichidator după deschiderea procedurii de insolvență prevăzute de prezenta lege;

30.^[3] mandatul administratorilor statuari încetează de la data ridicării dreptului de administrare sau de la data desemnării administratorului special. Mandatul administratorului special se limitează la reprezentarea intereselor acționarilor/asociațiilor de la data ridicării dreptului de administrare. Încetarea mandatului impune obligația predării gestiunii.

31. prin *contract financiar calificat* se înțelege orice contract având ca obiect operațiuni cu instrumente financiare derivate realizate pe piețele reglementate, piețele asimilate sau piețele la buna înțelegere, astfel cum sunt acestea reglementate;

32. prin *consumator captiv* se înțelege consumatorul care, din considerente tehnice, economice sau de reglementare, nu poate alege furnizorul;

33. *operațiunea de compensare bilaterală (netting)* presupune realizarea, în legătură cu unul sau mai multe contracte financiare calificate, a uneia sau a mai multora dintre următoarele operațiuni:

- a) încetarea unui contract financiar calificat și/sau accelerarea oricărei plăți sau îndepliniri a unei obligații ori realizări a unui drept în baza unuia sau a mai multor contracte financiare calificate având ca temei un acord de compensare bilaterală (netting);
- b) calcularea sau estimarea unei valori de compensare, valori de piață, valori de lichidare ori valori de înlocuire a oricăreia dintre obligațiile sau drepturile la care se referă lit. a);

^[1] Pct. 27 de la art. 3 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. I pct. 1 liniuța a doua din Legea nr. 277/2009.

^[2] Pct. 29 de la art. 3 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. I pct. 1 liniuța a doua din Legea nr. 277/2009.

^[3] Pct. 30 de la art. 3 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. I pct. 1 liniuța a doua din Legea nr. 277/2009.

c) conversia într-o singură monedă a oricărei valori, calculată potrivit lit. b);

d) compensarea, până la obținerea unei sume nete (off-set), a oricăror valori calculate potrivit lit. b) și convertite potrivit prevederilor lit. c);

34. prin *acord de compensare bilaterală (acord de netting)* se înțelege:

a) orice înțelegere sau clauză în cadrul unui contract financiar calificat dintre două părți, prin care se prevede un netting al unor plăți ori o îndeplinire a unor obligații sau o realizare a unor drepturi prezente ori viitoare rezultând din sau având legătură cu unul ori mai multe contracte financiare calificate („acord master de netting”);

b) orice acord master de netting între două părți, prin care se prevede netting-ul între două sau mai multe acorduri master de netting („acord master-master de netting”);

c) orice înțelegere de garantare subsecventă ori în legătură cu unul sau mai multe acorduri master de netting;

35. prin *înțelegere de garantare* se înțelege orice contract/instrument de garantare a unui acord de netting sau a unor contracte financiare calificate, incluzând fără limitare: gajuri, scrisori de garanție, garanții personale și altele asemenea.

Art. 4. [Cheltuielile aferente procedurii insolvenței] (1) Toate cheltuielile aferente procedurii instituite prin prezenta lege, inclusiv cele privind notificarea, convocarea și comunicarea actelor de procedură efectuate de administratorul judiciar și/sau de lichidator, vor fi suportate din averea debitorului.

(2) Plățile se vor face dintr-un cont deschis la o unitate a unei bănci, pe bază de dispoziții emise de debitor sau, după caz, de administratorul judiciar, iar în cursul falimentului, de lichidator.

(3) Disponibilitățile bănești vor putea fi păstrate într-un cont special de depozit bancar.

(4)^[1] În lipsa disponibilităților în contul debitorului, se va utiliza fondul de lichidare, plățile urmând a fi făcute în conformitate cu prevederile art. 37 alin.

(4) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 86/2006 privind organizarea activităților practicienilor în insolvență, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 254/2007, cu modificările și completările ulterioare, pe baza unui buget previzionat.

Notă: Precizăm că, în legătură cu alin. (4) al art. 4, trebuie avut în vedere că O.U.G. nr. 86/2006 a fost republicată în M. Of. nr. 724 din 13 octombrie 2011, iar art. 37 alin. (4) a devenit art. 38 alin. (5).

(5)^[2] *Abrogat.*

^[1] Alin. (4) al art. 4 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. I pct. 3 din Legea nr. 169/2010.

^[2] Alin. (5) al art. 4 a fost abrogat prin art. I pct. 4 din Legea nr. 169/2010.

(6) Fondul prevăzut la alin. (4) va fi constituit prin:

a)^[1] aplicarea unui procent de 50% la taxele care se achită la oficiul registrului comerțului pentru autorizare constituire persoane supuse înregistrării în registrul comerțului, cu modificările actelor, faptelor și mențiunilor acestora, și efectuarea tuturor înregistrărilor în registrul comerțului, autorizare funcționare și eliberare documente specifice, verificare și/sau rezervare, transmitere/obținere/eliberare documente și/sau informații prevăzute de lege;

b)^[2] *Abrogat*.

c)^[3] preluarea a 2,0 % din sumele recuperate în cadrul procedurilor de insolvență, inclusiv din fondurile obținute din vânzarea bunurilor din averea debitorului, sumă care va fi inclusă în categoria cheltuielilor aferente procedurii în sensul alin. (1).

(7)^[4] Sumele prevăzute la alin. (6) lit. a) vor fi virate de oficiile registrului comerțului, prin Oficiul Național al Registrului Comerțului în contul Uniunii Naționale a Practicienilor în Insolvență din România, denumită în continuare *U.N.P.I.R.*, sumele prevăzute la alin. (6) lit. b) vor fi achitate la orice unitate bancară în contul menționat, iar sumele prevăzute la alin. (6) lit. c) vor fi virate în contul filialei *U.N.P.I.R.* din care face parte administratorul judiciar sau, după caz, lichidatorul care transmite suma.

(8) *U.N.P.I.R.* va comunica la Oficiul Național al Registrului Comerțului și la instanțele judecătorești pe lângă care funcționează registrul societăților agricole, respectiv registrul asociațiilor și fundațiilor, numărul contului și unitatea la care acesta este deschis și orice modificări ulterioare ale acestuia.

(9)^[5] Sumele menționate la alin. (1) vor fi considerate cheltuieli de lichidare în conformitate cu art. 121 și art. 123 pct. 1 și vor fi plătite în momentul existenței disponibilului în contul debitorului.

(10)^[6] Sumele din fondul de lichidare nu pot face obiectul măsurilor asigurătorii sau al executării silite.

Notă: A se vedea și Regulamentul de organizare și funcționare al Uniunii Naționale a Practicienilor în Insolvență din România, aprobat prin Hotărârea Congresului Uniunii Naționale a Practicienilor în Insolvență din România nr. 1/2006 (M. Of. nr. 78 din 1 februarie 2007).

^[1] Lit. a) de la alin. (6) al art. 4 este reprodusă astfel cum a fost modificată prin art. I pct. 5 din Legea nr. 169/2010.

^[2] Lit. b) de la alin. (6) al art. 4 a fost abrogată prin art. I pct. 6 din Legea nr. 169/2010.

^[3] Lit. c) de la alin. (6) al art. 4 a fost introdusă prin art. I pct. 1 din O.U.G. nr. 173/2008 și este reprodusă astfel cum a fost modificată prin art. I pct. 2 din Legea nr. 277/2009.

^[4] Alin. (7) al art. 4 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. I pct. 2 din O.U.G. nr. 173/2008, punct modificat prin art. I pct. 3 din Legea nr. 277/2009.

^[5] Alin. (9) al art. 4 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. I pct. 2¹ din O.U.G. nr. 173/2008, punct introdus prin art. I pct. 4 din Legea nr. 277/2009.

^[6] Alin. (10) al art. 4 a fost introdus prin art. I pct. 2² din O.U.G. nr. 173/2008, punct introdus prin art. I pct. 4 din Legea nr. 277/2009.

Capitolul II. Participanții la procedura insolvenței

Art. 5. [Organele care aplică procedura] (1) Organele care aplică procedura sunt: instanțele judecătorești, judecătorul-sindic, administratorul judiciar și lichidatorul.

(2) Organele prevăzute la alin. (1) trebuie să asigure efectuarea cu celeritate a actelor și operațiunilor prevăzute de prezenta lege, precum și realizarea în condițiile legii a drepturilor și obligațiilor celorlalți participanți la aceste acte și operațiuni.

Secțiunea 1. Instanțele judecătorești

Art. 6.^[1] (Competența materială și teritorială) (1)^[2] Toate procedurile prevăzute de prezenta lege, cu excepția recursului prevăzut la art. 8, sunt de competența tribunalului sau, dacă este cazul, a tribunalului comercial, în a cărui circumscripție își are sediul debitorul. Dacă în cadrul tribunalului sau al tribunalului comercial a fost creată o secție specială de insolvență, acestea îi aparține competența pentru derularea procedurilor prevăzute de prezenta lege.

(1)^[3] Sediul debitorului este cel cu care figurează acesta în registrul comerțului, respectiv în registrul societăților agricole sau în registrul asociațiilor și fundațiilor.

(2)^[4] *Abrogat.*

(3)^[5] Tribunalul sau, după caz, tribunalul comercial, în a cărui circumscripție teritorială își are sediul debitorul la data sesizării instanței cu o cerere de deschidere a procedurii insolvenței, rămâne competent să soluționeze cauza indiferent de schimbările ulterioare de sediu ale debitorului.

Art. 7. [Citarea părților și comunicarea actelor de procedură]^[6]
(1) Citarea părților, precum și comunicarea oricăror acte de procedură,

^[1] Art. 6 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. I pct. 2³ din O.U.G. nr. 173/2008, punct introdus prin art. I pct. 4 din Legea nr. 277/2009.

^[2] Alin. (1) al art. 6 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. I pct. 7 din Legea nr. 169/2010. De la 1 februarie 2013, potrivit art. 59 pct. 1 din **Legea nr. 76/2012**, textul va avea următorul conținut: „*Toate procedurile prevăzute de prezenta lege, cu excepția apelului prevăzut la art. 8, sunt de competența tribunalului în a cărui circumscripție își are sediul debitorul. Dacă în cadrul tribunalului a fost creată o secție specială de insolvență sau un complet specializat de insolvență, acesteia/acesteia îi aparține competența pentru derularea procedurilor prevăzute de prezenta lege*”.

^[3] Alin. (1)¹ al art. 6 a fost introdus prin art. I pct. 8 din Legea nr. 169/2010.

^[4] Alin. (2) al art. 6 a fost abrogat prin art. I pct. 9 din Legea nr. 169/2010.

^[5] Alin. (3) al art. 6 a fost introdus prin art. I pct. 10 din Legea nr. 169/2010.

^[6] Pentru model de citație și comunicare, a se vedea Anexa nr. 2.1. și Anexa nr. 2.2. din Ordinul 1692/C/2006 și pentru dovada de îndeplinire a procedurii de citare/comunicare/notificare/convocare, precum și pentru dovada comunicării de primire, a se vedea Anexa 5.1. și 5.2. din Ordinul 1692/C/2006, *infra*, nr. 6.

a convocărilor și notificărilor se efectuează prin Buletinul procedurilor de insolvență. Comunicarea citațiilor, a convocărilor și notificărilor față de participanții la proces, al căror sediu, domiciliu sau reședință se află în străinătate, este supusă dispozițiilor Codului de procedură civilă, cu modificările și completările ulterioare. Buletinul procedurilor de insolvență va fi realizat și în formă electronică.

(1)^[1] Pentru susținerea cheltuielilor de editare și difuzare a Buletinului procedurilor de insolvență, fondul prevăzut la art. 17 din Hotărârea Guvernului nr. 460/2005 privind conținutul, etapele, condițiile de finanțare, publicare și distribuire a Buletinului procedurilor de reorganizare judiciară și faliment, cu modificările și completările ulterioare, se majorează, reprezentând o cotă de 10% aplicată la taxele percepute de oficiile registrului comerțului de pe lângă tribunale, pentru operațiunile de înregistrare.

(2) În procedurile contencioase reglementate de prezenta lege vor fi citate în calitate de părți numai persoanele ale căror drepturi sau interese sunt supuse spre soluționare judecătorului-sindic, în condiții de contradictorialitate. În toate celelalte cazuri se aplică dispozițiile din Codul de procedură civilă referitoare la procedura necontencioasă, în măsura în care nu contravin unor dispoziții exprese prevăzute de prezenta lege.

(3) Prin excepție de la prevederile alin. (1) se vor realiza, conform Codului de procedură civilă, comunicarea actelor de procedură anterioare deschiderii procedurii și notificarea deschiderii procedurii. Pentru creditorii care nu au putut fi identificați în lista prevăzută la art. 28 alin. (1) lit. c), procedura notificării prevăzute la art. 61 va fi considerată îndeplinită dacă a fost efectuată prin Buletinul procedurilor de insolvență.

(3)^[2] Prin excepție de la prevederile alin. (1), prima citare și comunicarea actelor de procedură către persoanele împotriva cărora se introduce o acțiune, în temeiul dispozițiilor prezentei legi, ulterior deschiderii procedurii insolvenței, se vor realiza, conform Codului de procedură civilă, și prin Buletinul procedurilor de insolvență. Instanțele judecătorești vor transmite actele de procedură în cauză, din oficiu, pentru publicare în Buletinul procedurilor de insolvență.

(4) În cazul în care debitorul este o societate tranzacționată pe o piață reglementată, judecătorul-sindic va comunica Comisiei Naționale a Valorilor Mobiliare hotărârea de deschidere a procedurii.

(5) Formatul și conținutul-cadru ale actelor care se publică în Buletinul procedurilor de insolvență și ale dovezii privind îndeplinirea procedurii de citare, convocare, notificare și comunicare se stabilesc prin ordin al ministrului justiției și sunt utilizate în mod obligatoriu de toți participanții la procedură.

^[1] Alin. (1)¹ al art. 7 a fost introdus prin art. I pct. 2⁴ din O.U.G. nr. 173/2008, punct introdus prin art. I pct. 4 din Legea nr. 277/2009.

^[2] Alin. (3)¹ al art. 7 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. I pct. 11 din Legea nr. 169/2010.

(6) Notificările, cu excepția cazului în care sarcina notificării aparține altor organe care aplică procedura, și convocările prevăzute de prezenta lege cad în sarcina administratorului judiciar sau a lichidatorului, după caz.

(7) Creditorii care au înregistrat cereri de admitere a creanțelor sunt prezumați că au în cunoștință termenele prevăzute la art. 62 ori la art. 107, 108 sau 109, după caz, și nu vor mai fi citați.

(8) În vederea publicării citațiilor, convocărilor și notificărilor actelor de procedură efectuate de instanțele judecătorești, după deschiderea procedurii prevăzute de prezenta lege, se editează Buletinul procedurilor de insolvență, publicație editată de Oficiul Național al Registrului Comerțului.

(9) Publicarea actelor de procedură sau, după caz, a hotărârilor judecătorești în Buletinul procedurilor de insolvență înlocuiește, de la data publicării acestora, citarea, convocarea și notificarea actelor de procedură efectuate individual față de participanții la proces, acestea fiind prezumate a fi îndeplinite la data publicării.

Art. 8. [Recursul]^[1] ^[2] (1) Curtea de apel va fi instanța de recurs pentru hotărârile pronunțate de judecătorul-sindic în temeiul art. 11.

(2)^[3] Termenul de recurs este de 7 zile de la comunicarea hotărârii, dacă legea nu prevede altfel.

^[1] Pentru model de recurs, a se vedea Anexa nr. 4.2. din Ordinul 1692/C/2006.

^[2] De la 1 februarie 2013, potrivit art. 59 pct. 2 din **Legea nr. 76/2012**, textul va avea următorul conținut: „(1) Curtea de apel va fi instanța de apel pentru hotărârile pronunțate de judecătorul-sindic în temeiul art. 11. Hotărârile curții de apel sunt definitive. (2) Apelul va fi judecat de complete specializate, de urgență. Citarea părților în apel și comunicarea deciziilor pronunțate se fac potrivit dispozițiilor Codului de procedură civilă. Instanțele judecătorești vor transmite actele de procedură în cauză, din oficiu, pentru publicare în Buletinul procedurilor de insolvență. În vederea soluționării apelului, se trimite la curtea de apel, în copie certificată, de grefierul-șef al tribunalului, numai actele care interesează soluționarea căii de atac, selectate de judecătorul-sindic. În cazul în care instanța de apel consideră necesare și alte acte din dosarul de fond, va pune în vedere părților interesate să le depună în copie certificată. (3) Prin derogare de la prevederile Codului de procedură civilă, hotărârile judecătorești nu vor putea fi suspendate de instanța de apel. (4) Prevederile alin. (3) nu se aplică în cazul judecării apelului împotriva următoarelor hotărâri ale judecătorului-sindic: a) sentința de respingere a contestației debitorului, introdusă în temeiul art. 33 alin. (4); b) sentința prin care se decide intrarea în procedura simplificată; c) sentința prin care se decide intrarea în faliment, pronunțată în condițiile art. 107; d) sentința de soluționare a contestației la planul de distribuire a fondurilor obținute din lichidare și din încasarea de creanțe, introdusă în temeiul art. 122 alin. (3). (5) Pentru toate cererile de apel formulate împotriva hotărârilor pronunțate de judecătorul-sindic în cadrul procedurii se constituie un singur dosar. Completul de apel căruia i s-a repartizat aleatoriu primul apel va fi cel care va soluționa toate apelurile următoare privind aceeași procedură, exercitate împotriva aceleiași hotărâri sau a hotărârilor succesive pronunțate de judecătorul-sindic în același dosar de insolvență. (5) Curtea de apel, investită cu soluționarea apelului declarat împotriva hotărârii judecătorului-sindic prin care s-a respins cererea de deschidere a procedurii insolvenței, admitând apelul, va anula hotărârea și va trimite cauza judecătorului-sindic pentru deschiderea procedurii insolvenței”.

^[3] Alin. (2)-(3) ale art. 8 sunt reproduse astfel cum au fost modificate prin art. I pct. 12 din Legea nr. 169/2010.

(3) Recursul va fi judecat de complete specializate, în termen de 10 zile de la înregistrarea dosarului la curtea de apel. Citarea părților în recurs și comunicarea deciziilor pronunțate se fac potrivit dispozițiilor Codului de procedură civilă. Instanțele judecătorești vor transmite actele de procedură în cauză, din oficiu, pentru publicare în Buletinul procedurilor de insolvență. În vederea soluționării recursului, se trimite la curtea de apel, în copie certificată de grefierul-șef al tribunalului, numai actele care interesează soluționarea căii de atac, selectate de judecătorul-sindic. În cazul în care instanța de recurs consideră necesare și alte acte din dosarul de fond, va pune în vedere părților interesate să le depună în copie certificată.

(4) Prin derogare de la prevederile art. 300 alin. (2) și (3) din Codul de procedură civilă, cu modificările și completările ulterioare, hotărârile judecătorului-sindic nu vor putea fi suspendate de instanța de recurs.

(5) Prevederile alin. (4) nu se aplică în cazul judecării recursului împotriva următoarelor hotărâri ale judecătorului-sindic: a) sentința de respingere a contestației debitorului, introdusă în temeiul art. 33 alin. (4); b) sentința prin care se decide intrarea în procedura simplificată; c) sentința prin care se decide intrarea în faliment, pronunțată în condițiile art. 107; d) sentința de soluționare a contestației la planul de distribuire a fondurilor obținute din lichidare și din încasarea de creanțe, introdusă în temeiul art. 122 alin. (3).

(6) Pentru toate cererile de recurs formulate împotriva hotărârilor pronunțate de judecătorul-sindic în cadrul procedurii se constituie un singur dosar.

(7)^[1] *Abrogat.*

Secțiunea a 2-a. Judecătorul-sindic

Art. 9. [Repartizarea cauzelor] Repartizarea cauzelor având ca obiect procedura prevăzută de prezenta lege judecătorilor desemnați ca judecători-sindici se realizează potrivit art. 53 din Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară, republicată, în mod aleatoriu, în sistem informatizat.

Art. 10.^[2] *Abrogat.*

Art. 11. [Atribuțiile judecătorului sindic] (1) Principalele atribuții ale judecătorului-sindic, în cadrul prezentei legi, sunt:

a) pronunțarea motivată a hotărârii de deschidere a procedurii și, după caz, de intrare în faliment atât prin procedura generală, cât și prin procedura simplificată;

b) judecarea contestației debitorului împotriva cererii introductive a creditorilor pentru începerea procedurii; judecarea opoziției creditorilor la deschiderea procedurii;

^[1] Alin. (7) al art. 8 a fost abrogat prin art. IV din Legea nr. 177/2010.

^[2] Art. 10 a fost abrogat prin art. I pct. 5 din O.U.G. nr. 173/2008, punct modificat prin art. I pct. 6 din Legea nr. 277/2009.

c)^[1] desemnarea motivată, prin sentința de deschidere a procedurii, dintre practicienii în insolvență compatibili care au depus ofertă de servicii în acest sens la dosarul cauzei, a administratorului judiciar provizoriu sau, după caz, a lichidatorului care va administra procedura până la confirmarea ori, după caz, înlocuirea sa de către adunarea creditorilor sau creditorul care deține cel puțin 50% din valoarea creanțelor, fixarea remunerației în conformitate cu criteriile stabilite de legea de organizare a activității practicienilor în insolvență, precum și a atribuțiilor acestuia pentru această perioadă. Judecătorul-sindic va desemna administratorul judiciar provizoriu sau lichidatorul provizoriu solicitat de către creditorul care a solicitat deschiderea procedurii sau de către debitor, dacă cererea îi aparține. În situația în care cel care a introdus cererea de deschidere a procedurii nu solicită numirea unui administrator judiciar sau lichidator, numirea se va face de către judecătorul-sindic din rândul practicienilor care au depus oferte la dosarul cauzei. În caz de conexare se va ține seama de cererile creditorilor în ordinea mărimii creanțelor sau de cererea debitoarei, dacă nu există o cerere din partea unui creditor;

d)^[2] confirmarea, prin încheiere, a administratorului judiciar sau a lichidatorului desemnat de adunarea creditorilor sau de creditorul care deține mai mult de 50% din valoarea creanțelor, precum și a onorariului negociat. Dacă nu există contestații împotriva hotărârii adunării creditorilor sau a deciziei creditorului care deține mai mult de 50% din valoarea creanțelor, confirmarea se face în camera de consiliu, fără citarea părților, în termen de 3 zile de la publicarea în Buletinul procedurilor de insolvență a hotărârii adunării creditorilor sau, după caz, a deciziei creditorului majoritar.

e) înlocuirea, pentru motive temeinice, prin încheiere, a administratorului judiciar sau a lichidatorului;

f) judecarea cererilor de a i se ridica debitorului dreptul de a-și mai conduce activitatea;

g)^[3] judecarea cererilor de atragere a răspunderii membrilor organelor de conducere care au contribuit la ajungerea debitorului în insolvență, potrivit art. 138, sesizarea organelor de cercetare penală în legătură cu săvârșirea infracțiunilor prevăzute la art. 143-147;

h) judecarea acțiunilor introduse de administratorul judiciar sau de lichidator pentru anularea unor acte frauduloase și a unor constituiri ori transferuri cu caracter patrimonial, anterioare deschiderii procedurii;

^[1] Lit. c) de la alin. (1) al art. 11 este reprodusă astfel cum a fost modificată prin art. I pct. 6 din O.U.G. nr. 173/2008 punct modificat prin art. I pct. 7 din Legea nr. 277/2009.

^[2] Lit. d) de la alin. (1) al art. 11 este reprodusă astfel cum a fost modificată prin art. I pct. 13 din Legea nr. 169/2010.

^[3] De la 1 februarie 2014, potrivit art. 175 pct. 1 din **Legea nr. 187/2012**, lit. g) de la alin. (1) al art. 11 va avea următorul conținut: „g) judecarea cererilor de atragere a răspunderii membrilor organelor de conducere care au contribuit la ajungerea debitorului în insolvență, potrivit art. 138, sau sesizarea organelor de urmărire penală atunci când există date cu privire la săvârșirea unei infracțiuni;”.

i) judecarea contestațiilor debitorului, ale comitetului creditorilor ori ale oricărei persoane interesate împotriva măsurilor luate de administratorul judiciar sau de lichidator;

j) admiterea și confirmarea planului de reorganizare sau, după caz, de lichidare, după votarea lui de către creditorii;

k) soluționarea cererii administratorului judiciar sau a comitetului creditorilor de întrerupere a procedurii de reorganizare judiciară și de intrare în faliment;

l) soluționarea contestațiilor formulate la rapoartele administratorului judiciar sau ale lichidatorului;

m) judecarea acțiunii în anularea hotărârii adunării creditorilor;

n) pronunțarea hotărârii de închidere a procedurii.

(2) Atribuțiile judecătorului-sindic sunt limitate la controlul judecătoresc al activității administratorului judiciar și/sau al lichidatorului și la procesele și cererile de natură judiciară aferente procedurii insolvenței. Atribuțiile manageriale aparțin administratorului judiciar ori lichidatorului sau, în mod excepțional, debitorului, dacă acestuia nu i s-a ridicat dreptul de a-și administra averea. Deciziile manageriale pot fi controlate sub aspectul oportunității de către creditorii, prin organele acestora.

Art. 12. [Hotărârile judecătorului sindic] (1)^[1] (1) Hotărârile judecătorului-sindic sunt definitive și executorii. Ele pot fi atacate separat cu recurs.

(2) Dispozițiile art. 24 alin. (1) din Codul de procedură civilă privind incompatibilitatea nu sunt aplicabile judecătorului-sindic care pronunță succesiv hotărâri în același dosar, cu excepția situației rejudicării, după casarea hotărârii în recurs.

(3)^[2] Hotărârile pronunțate de judecătorul-sindic vor fi motivate de acesta în termen de 10 zile de la data pronunțării hotărârii.

Recurs în interesul legii. Prin Decizia nr. 5/2011 (M. Of. nr. 350 din 19 mai 2011), Înalta Curte de Casație și Justiție, Completul competent să judece recursul în interesul legii, a admis recursul în interesul legii formulat de procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție și a stabilit că:

„În aplicarea dispozițiilor art. 11 alin. (1) și art. 12 din Legea nr. 85/2006 coroborate cu dispozițiile art. 312 alin. (2)-(4) din Codul de procedură civilă, curtea de apel, investită cu soluționarea recursului declarat împotriva hotărârii judecătorului-sindic prin care s-a respins cererea de deschidere a procedurii insolvenței, admitând recursul, va casa hotărârea și va trimite cauza judecătorului-sindic pentru deschiderea procedurii insolvenței”.

^[1] De la 1 februarie 2013, potrivit art. 59 pct. 3 din **Legea nr. 76/2012**, alin. (1) și (2) ale art. 12 vor avea următorul conținut: „(1) Hotărârile judecătorului-sindic sunt executorii și pot fi atacate, separat, numai cu apel. (2) Dispozițiile art. 40 alin. (1) din Codul de procedură civilă privind incompatibilitatea nu sunt aplicabile judecătorului-sindic care pronunță succesiv hotărâri în același dosar, cu excepția situației rejudicării, după anularea hotărârii în apel”.

^[2] Alin. (3) al art. 12 a fost introdus prin art. I pct. 14 din Legea nr. 169/2010.

Secțiunea a 3-a. Adunarea creditorilor. Comitetul creditorilor

Art. 13. [Convocarea adunării generale a creditorilor]^[1] (1) Adunarea creditorilor va fi convocată și prezidată de administratorul judiciar sau, după caz, de lichidator, dacă legea sau judecătorul-sindic nu dispune altfel; secretariatul ședințelor adunărilor creditorilor este în sarcina administratorului judiciar sau, după caz, a lichidatorului.

(2) Creditorii cunoscuți vor fi convocați de administratorul judiciar sau de lichidator în cazurile prevăzute expres de lege și ori de câte ori este necesar.

(3) Adunarea creditorilor va putea fi convocată și de comitetul creditorilor sau la cererea creditorilor deținând creanțe în valoare de cel puțin 30% din valoarea totală a acestora.

Art. 14. [Ordinea de zi a ședințelor creditorilor, votarea și deliberarea] (1) Convocarea creditorilor va trebui să cuprindă ordinea de zi a ședinței.

(2) Orice deliberare asupra unei chestiuni necuprinse în convocare este nulă, cu excepția cazului în care la ședință participă titularii tuturor creanțelor.

(3) Creditorii pot fi reprezentați în adunare prin împuterniciți cu procură specială autentică sau, în cazul creditorilor bugetari și al celorlalte persoane juridice, cu delegație semnată de conducătorul unității.

(4)^[2] Dacă legea nu interzice în mod expres, creditorii vor putea vota și prin corespondență. Scrisoarea prin care își exprimă votul, semnată de creditor, sau înscrisul în format electronic căruia i s-a încorporat, atașat ori asociat semnătura electronică extinsă, bazată pe un certificat valabil, poate fi comunicat prin orice mijloace, până în ziua fixată pentru exprimarea votului, administratorului judiciar sau lichidatorului.

(5) La ședințele adunărilor creditorilor, salariații debitorului vor putea fi reprezentați de un delegat din rândul acestora, care va vota pentru întreaga valoare a creanțelor reprezentând salariile și alte drepturi bănești ce li se cuvin.

(6) Deliberările și hotărârile adunării creditorilor vor fi cuprinse într-un proces-verbal, care va fi semnat de președintele ședinței, membrii comitetului creditorilor, precum și de administratorul judiciar sau de lichidator, după caz. Procesul-verbal va fi depus, prin grija administratorului judiciar/lichidatorului, la dosarul cauzei, în termen de două zile lucrătoare de la data adunării creditorilor.

^[1] Pentru model de convocare a adunării creditorilor, a se vedea Anexa nr. 3.1 din Ordinul 1692/C/2006.

^[2] Alin. (4) și (5) ale art. 14 sunt reproduse astfel cum au fost modificate prin art. I pct. 7 din O.U.G. nr. 173/2008, punct modificat prin art. I pct. 8 din Legea nr. 277/2009.

(7) Hotărârea adunării creditorilor poate fi desființată de judecătorul-sindic pentru nelegalitate, la cererea creditorilor care au votat împotriva luării hotărârii respective și au făcut să se consemneze aceasta în procesul-verbal al adunării, precum și la cererea creditorilor îndreptățiți să participe la procedura insolvenței, care au lipsit motivat de la ședința adunării creditorilor.

(8)^[1] Cererea prevăzută la alin. (7) va fi depusă la dosarul cauzei în termen de 5 zile de la data adunării creditorilor și va fi soluționată în camera de consiliu, cu citarea celui care a introdus cererea, a administratorului judiciar sau, după caz, a lichidatorului și a creditorilor. În cazul în care a fost constituit comitetul creditorilor, va fi citat și președintele acestuia.

Art. 15. [Cvorumul și majoritatea în adunarea generală a creditorilor] (1)^[2] Cu excepția cazurilor în care legea cere o majoritate specială, ședințele adunării creditorilor vor avea loc în prezența titularilor de creanțe însumând cel puțin 30% din valoarea totală a creanțelor asupra averii debitorului, iar deciziile adunării creditorilor se adoptă cu votul favorabil al titularilor majorității, prin valoare, a creanțelor prezente.

(2) Calculul valorii totale a creanțelor prevăzute la alin. (1) împotriva averii debitorului se va determina prin raportare la următoarele criterii:

a) ulterior afișării tabelului preliminar și până la afișarea tabelului definitiv, valoarea creanțelor verificate și acceptate de administratorul judiciar, astfel cum reiese din cuprinsul tabelului preliminar;

b) ulterior afișării tabelului definitiv și până la confirmarea unui plan de reorganizare, astfel cum reiese din cuprinsul tabelului definitiv;

c) ulterior confirmării planului de reorganizare și până la afișarea tabelului definitiv consolidat, astfel cum reiese din planul de reorganizare confirmat;

d) ulterior afișării tabelului definitiv consolidat, astfel cum reiese din cuprinsul acestuia.

(3) Planul de reorganizare va fi supus votului adunării creditorilor, în condițiile prevăzute la art. 101.

Art. 16. [Desemnarea comitetului creditorilor]^[3] (1)^[4] Judecătorul-sindic poate desemna, în raport cu numărul creditorilor, un comitet format din 3-5 creditori dintre cei cu creanțe garantate, bugetare și chirografare cele mai mari, prin valoare. Dacă din cauza numărului mic de creditori judecătorul-sindic nu consideră necesară constituirea unui comitet al cre-

^[1] Alin. (8) al art. 14 a fost introdus prin art. I pct. 8 din O.U.G. nr. 173/2008.

^[2] Alin. (1) al art. 15 este redat astfel cum a fost modificat prin art. I pct. 9 din O.U.G. nr. 173/2008.

^[3] Pentru model de încheiere de desemnare a comitetului creditorilor, a se vedea Anexa nr. 2.6. din Ordinul 1692/C/2006; pentru model privind convocarea comitetului creditorilor, a se vedea Anexa nr. 3.2 din Ordinul 1692/C/2006.

^[4] Alin. (1) al art. 16 este redat astfel cum a fost modificat prin art. I pct. 10 din O.U.G. nr. 173/2008.

ditorilor, atribuțiile comitetului prevăzute la art. 17 alin. (1) lit. b) și f) vor fi exercitate de adunarea creditorilor.

(2) Desemnarea se va face, prin încheiere, după întocmirea tabelului preliminar de creanțe.

(3) Pentru necesitățile procedurii, judecătorul-sindic va desemna, pe baza propunerii creditorilor, un președinte al comitetului creditorilor. Comitetul creditorilor va fi citat în persoana președintelui astfel desemnat, iar în lipsă, prin oricare dintre membrii comitetului creditorilor.

(4)^[1] În cadrul primei ședințe a adunării creditorilor, aceștia vor putea alege un comitet format din 3 sau 5 creditori dintre cei cu creanțe garantate, bugetari și cei chirografari, dintre primii 20 de creditori în ordinea valorii, care se oferă voluntar; comitetul astfel desemnat va înlocui comitetul desemnat anterior de judecătorul-sindic.

(5) Dacă nu se va obține majoritatea necesară, se va menține comitetul desemnat anterior de judecătorul-sindic. La propunerea administratorului judiciar sau a celorlalți membri ai comitetului creditorilor, judecătorul-sindic va desemna, prin încheiere, modificarea componenței acestuia, astfel încât criteriile prevăzute la alin. (4) să fie respectate în toate fazele procedurii.

(6) În cursul derulării procedurii, judecătorul-sindic va putea cere asistența comitetului creditorilor sau a unui delegat al acestuia.

Art. 17. [Atribuțiile și actele comitetului creditorilor] (1) Comitetul creditorilor are următoarele atribuții:

a) să analizeze situația debitorului și să facă recomandări adunării creditorilor cu privire la continuarea activității debitorului și la planurile de reorganizare propuse;

b) să negocieze cu administratorul judiciar sau cu lichidatorul care dorește să fie desemnat de către creditori în dosar condițiile numirii și să recomande adunării creditorilor astfel de numiri;

c) să ia cunoștință despre rapoartele întocmite de administratorul judiciar sau de lichidator, să le analizeze și, dacă este cazul, să facă contestații la acestea;

d) să întocmească rapoarte, pe care să le prezinte adunării creditorilor, privind măsurile luate de administratorul judiciar sau de lichidator și efectele acestora și să propună, motivat, și alte măsuri;

e) să solicite, în temeiul art. 47 alin. (5), ridicarea dreptului de administrare al debitorului;

f) să introducă acțiuni pentru anularea unor transferuri cu caracter patrimonial, făcute de debitor în dauna creditorilor, atunci când astfel de acțiuni nu au fost introduse de administratorul judiciar sau de lichidator.

^[1] Alin. (4) al art. 16 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. I pct. 15 din Legea nr. 169/2010.

(2) Comitetul creditorilor se întrunește lunar și, la cererea administratorului judiciar sau a lichidatorului, după caz, ori a cel puțin 2 dintre membrii săi, ori de câte ori este necesar.

(3) Deliberările comitetului creditorilor vor avea loc în prezența administratorului judiciar/lichidatorului și vor fi consemnate într-un proces-verbal, care va reține pe scurt conținutul deliberărilor, precum și hotărârile luate.

(4) Deciziile comitetului creditorilor se iau cu majoritatea simplă din totalul numărului de membri ai acestuia.

(5) Dacă un membru al comitetului creditorilor se află, datorită interesului propriu, în conflict de interese cu interesul concursual al creditorilor participanți la procedură, acesta se va abține de la vot.

(6)^[1] Împotriva acțiunilor, măsurilor și deciziilor luate de comitetul creditorilor orice creditor poate formula contestație la adunarea creditorilor, în termen de 5 zile de la luarea acestora.

Secțiunea a 4-a. Administratorul special

Art. 18. [Administratorul special] (1) După deschiderea procedurii, adunarea generală a acționarilor/asociațiilor debitorului, persoană juridică, va desemna, pe cheltuiala acestora, un reprezentant, persoană fizică sau juridică, administrator special, care să reprezinte interesele societății și ale acestora și să participe la procedură, pe seama debitorului. După ridicarea dreptului de administrare, debitorul este reprezentat de administratorul judiciar/lichidator care îi conduce și activitatea comercială, iar mandatul administratorului special va fi redus la a reprezenta interesele acționarilor/asociațiilor.

(2) Administratorul special are următoarele atribuții:

a) exprimă intenția debitorului de a propune un plan, potrivit art. 28 alin. (1) lit. h), coroborat cu art. 33 alin. (2);

b) participă, în calitate de reprezentant al debitorului, la judecarea acțiunilor prevăzute la art. 79 și 80;

c) formulează contestații în cadrul procedurii reglementate de prezenta lege; Art. 18

d) propune un plan de reorganizare;

e) administrează activitatea debitorului, sub supravegherea administratorului judiciar, după confirmarea planului;

f) după intrarea în faliment, participă la inventar, semnând actul, primește raportul final și bilanțul de închidere și participă la ședința convocată pentru soluționarea obiecțiilor și aprobarea raportului;

g) primește notificarea închiderii procedurii.

^[1] Alin. (6) al art. 17 este redat astfel cum a fost modificat prin art. I pct. 11 din O.U.G. nr. 173/2008.

Secțiunea a 5-a. Administratorul judiciar

Art. 19. [Administratorul judiciar] (1) Practicienii în insolvență interesați vor depune la dosar o ofertă de preluare a poziției de administrator judiciar în dosarul respectiv, la care vor anexa dovada calității de practician în insolvență și o copie de pe polița de asigurare profesională. În ofertă, practicianul în insolvență interesat va putea arăta și disponibilitatea de timp și de resurse umane, precum și experiența generală sau specifică necesare preluării dosarului și bunei administrări a cazului. În cazul în care nu există nici o astfel de ofertă, judecătorul-sindic va desemna provizoriu, până la prima adunare a creditorilor, un practician în insolvență ales în mod aleatoriu din Tabloul U.N.P.I.R.

(2) La recomandarea comitetului creditorilor, în cadrul primei ședințe a adunării creditorilor sau ulterior, creditorii care dețin cel puțin 50% din valoarea totală a creanțelor pot decide desemnarea unui administrator judiciar/lichidator, stabilindu-i și remunerația. În cazul în care remunerația se va achita din fondul constituit conform prevederilor art. 4, aceasta va fi stabilită de către judecătorul-sindic, pe baza criteriilor stabilite prin legea privind profesia de practician în insolvență. Creditorii pot decide să confirme administratorul judiciar sau lichidatorul desemnat provizoriu de către judecătorul-sindic.

(2¹)^[1] Creditorul care deține cel puțin 50% din valoarea totală a creanțelor poate să decidă, fără consultarea adunării creditorilor, desemnarea unui administrator judiciar sau lichidator în locul administratorului judiciar sau lichidatorului provizoriu ori să confirme administratorul judiciar provizoriu sau, după caz, lichidatorul provizoriu și să îi stabilească remunerația.

(3)^[2] Creditorii pot contesta la judecătorul-sindic, pentru motive de nelegalitate, decizia prevăzută la alin. (2) și (2¹), în termen de 3 zile de la data publicării acesteia în Buletinul procedurilor de insolvență. Judecătorul va soluționa, de urgență și deodată, toate contestațiile printr-o încheiere prin care va numi administratorul judiciar/lichidatorul desemnat sau, după caz, va solicita adunării creditorilor/creditorului desemnarea unui alt administrator judiciar/lichidator.

(4) Dacă în termenul stabilit la alin. (3) decizia adunării creditorilor sau a creditorului ce deține cel puțin 50% din valoarea creanțelor nu este contestată, judecătorul-sindic, prin încheiere, va numi administratorul judiciar propus de creditorii sau de creditorul ce deține cel puțin 50% din valoarea creanțelor, dispunând totodată încetarea atribuțiilor administratorului judiciar provizoriu pe care l-a desemnat prin sentința de deschidere a procedurii.

^[1] Alin. (2¹) al art. 19 a fost introdus prin art. I pct. 12 din O.U.G. nr. 173/2008.

^[2] Alin. (3) și (4) ale art. 19 sunt reproduse astfel cum au fost modificate prin art. I pct. 13 din O.U.G. nr. 173/2008.

(5) Administratorul judiciar, persoană fizică sau persoană juridică, inclusiv reprezentantul acesteia, trebuie să aibă calitatea de practician în insolvență, potrivit legii.

(6) *Abrogat.*^[1]

(7) *Abrogat.*^[2]

(8) Înainte de desemnarea sa, administratorul judiciar trebuie să facă dovada că este asigurat pentru răspundere profesională, prin subscrierea unei polițe de asigurare valabile, care să acopere eventualele prejudicii cauzate în îndeplinirea atribuțiilor sale. Riscul asigurat trebuie să reprezinte consecința activității administratorului judiciar pe perioada exercitării calității sale.

(9) Este interzis administratorului judiciar, sub sancțiunea revocării din funcție și a reparării eventualelor prejudicii cauzate, să diminueze, în mod direct sau indirect, valoarea sumei asigurate prin contractul de asigurare.

Art. 20. [Atribuțiile administratorului judiciar] (1) Principalele atribuții ale administratorului judiciar, în cadrul prezentei legi, sunt:

a)^[3] examinarea situației economice a debitorului și a documentelor depuse conform prevederilor art. 28 și 35 și întocmirea unui raport prin care să propună fie intrarea în procedura simplificată, fie continuarea perioadei de observație în cadrul procedurii generale și supunerea aceluși raport judecătorului-sindic, într-un termen stabilit de acesta, dar care nu va putea depăși 20 de zile de la desemnarea administratorului judiciar;

b) examinarea activității debitorului și întocmirea unui raport amănunțit asupra cauzelor și împrejurărilor care au dus la apariția stării de insolvență, cu menționarea persoanelor cărora le-ar fi imputabilă, și asupra existenței premiselor angajării răspunderii acestora, în condițiile art. 138, precum și asupra posibilității reale de reorganizare efectivă a activității debitorului ori a motivelor care nu permit reorganizarea și supunerea aceluși raport judecătorului-sindic, într-un termen stabilit de acesta, dar care nu va putea depăși 40 de zile de la desemnarea administratorului judiciar;

c) întocmirea actelor prevăzute la art. 28 alin. (1), în cazul în care debitorul nu și-a îndeplinit obligația respectivă înăuntrul termenelor legale, precum și verificarea, corectarea și completarea informațiilor cuprinse în actele respective, când acestea au fost prezentate de debitor;

d) elaborarea planului de reorganizare a activității debitorului, în funcție de cuprinsul raportului prevăzut la lit. a) și în condițiile și termenele prevăzute la art. 94;

e) supravegherea operațiunilor de gestionare a patrimoniului debitorului;

^[1] Alin. (6) al art. 19 a fost abrogat prin art. 77 din O.U.G. nr. 86/2006.

^[2] Alin. (7) al art. 19 a fost abrogat prin art. 77 din O.U.G. nr. 86/2006.

^[3] Lit. a) și b) de la alin. (1) al art. 20 sunt reproduse astfel cum au fost modificate prin art. I pct. 16 din Legea nr. 169/2010.

f) conducerea integrală, respectiv în parte, a activității debitorului, în acest ultim caz cu respectarea precizărilor exprese ale judecătorului-sindic cu privire la atribuțiile sale și la condițiile de efectuare a plăților din contul averii debitorului;

g) convocarea, prezidarea și asigurarea secretariatului ședințelor adunării creditorilor sau ale acționarilor, asociaților ori membrilor debitorului persoană juridică;

h) introducerea de acțiuni pentru anularea actelor frauduloase încheiate de debitor în dauna drepturilor creditorilor, precum și a unor transferuri cu caracter patrimonial, a unor operațiuni comerciale încheiate de debitor și a constituirii unor garanții acordate de acesta, susceptibile a prejudicia drepturile creditorilor;

i) sesizarea de urgență a judecătorului-sindic în cazul în care constată că nu există bunuri în averea debitorului ori că acestea sunt insuficiente pentru a acoperi cheltuielile administrative;

j) menținerea sau denunțarea unor contracte încheiate de debitor;

k) verificarea creanțelor și, atunci când este cazul, formularea de obiecțiuni la acestea, precum și întocmirea tabelelor creanțelor;

l) încasarea creanțelor; urmărirea încasării creanțelor referitoare la bunurile din averea debitorului sau la sumele de bani transferate de către debitor înainte de deschiderea procedurii; formularea și susținerea acțiunilor în pretenții pentru încasarea creanțelor debitorului, pentru aceasta putând angaja avocați;

m) cu condiția confirmării de către judecătorul-sindic, încheierea de tranzacții, descărcarea de datorii, descărcarea fidejursorilor, renunțarea la garanții reale;

n) sesizarea judecătorului-sindic în legătură cu orice problemă care ar cere o soluționare de către acesta.

(2) Judecătorul-sindic poate stabili administratorului judiciar, prin încheiere, orice alte atribuții în afara celor stabilite la alin. (1), cu excepția celor prevăzute de lege în competența exclusivă a acestuia.

Art. 21. (Raportul administratorului și contestarea măsurilor luate de către administrator) (1)^[1] Administratorul judiciar va depune lunar un raport cuprinzând descrierea modului în care și-a îndeplinit atribuțiile, precum și o justificare a cheltuielilor efectuate cu administrarea procedurii sau a altor cheltuieli efectuate din fondurile existente în averea debitorului. Raportul se depune la dosarul cauzei, iar un extras se publică în Buletinul procedurilor de insolvență. La fiecare 120 de zile judecătorul-sindic va stabili un termen de continuare a procedurii, în care administratorul judiciar va expune în sinteză măsurile efectuate în acest interval cuprinse în rapoartele de activitate.

^[1] Alin. (1) al art. 21 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. I pct. 13¹ din O.U.G. nr. 173/2008, punct introdus prin art. I pct. 9 din Legea nr. 277/2009.

(1)^[1] În raportul prevăzut la alin. (1) se va menționa și remunerația administratorului judiciar sau a lichidatorului, cu menționarea modalității de calcul a acesteia.

(2) Debitorul persoană fizică, administratorul special al debitorului persoană juridică, oricare dintre creditori, precum și orice altă persoană interesată pot face contestație împotriva măsurilor luate de administratorul judiciar.

(3)^[2] Contestația trebuie să fie înregistrată în termen de 3 zile de la depunerea raportului prevăzut la alin. (1).

(4) Judecătorul-sindic va soluționa contestația, în termen de 5 zile de la înregistrarea ei, în camera de consiliu, cu citarea contestatorului, a administratorului judiciar și a comitetului creditorilor, putând, la cererea contestatorului, să suspende executarea măsurii contestate.

Art. 22. (Sancțiunile aplicabile administratorului judiciar) (1)^[3] În cazul în care un practician în insolvență desemnat refuză numirea, acesta are obligația de a notifica instanța, în termen de 5 zile de la comunicarea sentinței de numire. Judecătorul-sindic va sancționa cu amendă judiciară de la 500 lei la 1.000 lei necomunicarea în termen a refuzului, fără motive temeinice. În acest caz sunt aplicabile dispozițiile art. 19. Prevederile prezentului articol sunt aplicabile și în situația prevăzută la art. 34.

(2) În orice stadiu al procedurii, judecătorul-sindic, din oficiu sau la cererea comitetului creditorilor, îl poate înlocui pe administratorul judiciar, prin încheiere motivată, pentru motive temeinice. Încheierea de înlocuire se pronunță în camera de consiliu, de urgență, cu citarea administratorului judiciar și a comitetului creditorilor.

(3) Judecătorul-sindic va sancționa administratorul judiciar cu amendă judiciară de la 1.000 lei la 5.000 lei în cazul în care acesta, din culpă sau cu rea-credință, nu își îndeplinește sau îndeplinește cu întârziere atribuțiile prevăzute de lege sau stabilite de judecătorul-sindic.

(4) Dacă prin fapta prevăzută la alin. (3) administratorul judiciar a cauzat un prejudiciu, judecătorul-sindic va putea, la cererea oricărei părți interesate, să îl oblige pe administratorul judiciar la acoperirea prejudiciului produs.

(5) În cazul amenzilor și al despăgubirii prevăzute la alin. (1), (3) și, respectiv la alin. (4), urmează a se aplica în mod corespunzător dispozițiile art. 108⁴ și 108⁵ din Codul de procedură civilă.

[1] Alin. (1)¹ al art. 21 a fost introdus prin art. I pct. 14 din O.U.G. nr. 173/2008.

[2] Alin. (3)-(4) ale art. 21 sunt reproduse astfel cum au fost modificate prin art. I pct. 17 din Legea nr. 169/2010.

[3] Alin. (1) și (3) ale art. 22 sunt reproduse astfel cum au fost modificate prin art. I pct. 14⁴ din O.U.G. nr. 173/2008, punct introdus prin art. I pct. 10 din Legea nr. 277/2009.

Art. 23.^[1] (Auxiliarii administratorului judiciar) În vederea îndeplinirii atribuțiilor sale, administratorul judiciar/lichidatorul va putea desemna persoane de specialitate. Numirea și nivelul remunerațiilor acestor persoane vor fi supuse aprobării comitetului creditorilor în cazul în care acestea vor fi achitate din averea debitoarei sau se vor supune aprobării judecătorului-sindic în cazul în care se vor remunera din fondul unic constituit conform art. 4. Judecătorul-sindic se va pronunța asupra cererii prin încheiere, dată în camera de consiliu, cu citarea administratorului/lichidatorului judiciar.

Secțiunea a 6-a. Lichidatorul

Art. 24. [Desemnarea lichidatorului] (1) În cazul în care dispune trecerea la faliment, judecătorul-sindic va desemna un lichidator, aplicându-se, în mod corespunzător, dispozițiile art. 19, 21, 22, 23 și ale art. 102 alin. (5).

(2) Atribuțiile administratorului judiciar încetează la momentul stabilirii atribuțiilor lichidatorului de către judecătorul-sindic.

(3) Poate fi desemnat lichidator și administratorul judiciar desemnat anterior.

Art. 25. [Atribuțiile lichidatorului] Principalele atribuții ale lichidatorului, în cadrul prezentei legi, sunt:

a)^[2] examinarea activității debitorului asupra căruia se inițiază procedura simplificată în raport cu situația de fapt și întocmirea unui raport amănunțit asupra cauzelor și împrejurărilor care au dus la insolvență, cu menționarea persoanelor cărora le-ar fi imputabilă și a existenței premiselor angajării răspunderii acestora în condițiile art. 138, și supunerea aceluși raport judecătorului-sindic într-un termen stabilit de acesta, dar care nu va putea depăși 40 de zile de la desemnarea lichidatorului, dacă un raport cu acest obiect nu fusese întocmit anterior de administratorul judiciar;

b) conducerea activității debitorului;

c) introducerea de acțiuni pentru anularea actelor frauduloase încheiate de debitor în dauna drepturilor creditorilor, precum și a unor transferuri cu caracter patrimonial, a unor operațiuni comerciale încheiate de debitor și a constituirii unor garanții acordate de acesta, susceptibile a prejudicia drepturile creditorilor;

d) aplicarea sigiliilor, inventarierea bunurilor și luarea măsurilor corespunzătoare pentru conservarea lor;

e) menținerea sau denunțarea unor contracte încheiate de debitor;

f) verificarea creanțelor și, atunci când este cazul, formularea de obiecțiuni la acestea, precum și întocmirea tabelelor creanțelor;

^[1] Art. 23 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. I pct. 14² din O.U.G. nr. 173/2008, punct introdus prin art. I pct. 10 din Legea nr. 277/2009.

^[2] Lit. a) de la art. 25 este reprodusă astfel cum a fost modificată prin art. I pct. 18 din Legea nr. 169/2010.